

L'Aventura de la Lina i el jardí encantat

En un poblet rodejat de muntanyes i rius cristal·lins, hi havia una escola molt especial. Aquesta escola era coneguda per tenir un jardí encantat on cada planta i cada animal tenia la seva pròpia història. Entre els alumnes d'aquesta escola, hi havia una nena molt alegre i curiosa anomenada la Lina.

La Lina era nova a l'escola i tenia una cadira de rodes que la feia més especial. Al principi, se sentia una mica fora de lloc, ja que tot era nou per a ella, inclòs el jardí encantat de l'escola, sobre el qual havia sentit històries meravelloses.

Un dia, mentre els nens jugaven durant l'hora del pati, la Lina va decidir aventurar-se sola al jardí encantat. Va descobrir que algunes parts del jardí no eren accessibles per a ella a causa de la seva cadira de rodes. Just quan començava a sentir-se trista i exclosa, una veueta suau va cridar la seva atenció.

Era la Nora, una papallona molt parlant que havia observat la Lina d'ençà que va entrar al jardí. La Nora va volar cap a la Lina i li va dir:

“Hola, Lina! He vist que estàs explorant el nostre jardí. Hi ha algun lloc on t’agradaria anar i no pots arribar?”

La Lina va assentir, i juntes, amb l’ajuda de la Nora, van començar a pensar en maneres de fer el jardí accessible per a tothom. La Nora, amb la seva visió des de l’aire, va poder guiar a la Lina per camins que no havia vist, i juntes van descobrir racons màgics del jardí on la Lina podia accedir sense problemes.

Mentre exploraven, van trobar a l’Oliver, un esquirol que era l’arquitecte del jardí. La Lina i la Nora li van explicar la seva missió, i l’Oliver va quedar tan emocionat que de seguida va començar a treballar en nous camins i zones de joc que tothom pogués gaudir, independentment de les seves habilitats.

La notícia de la missió de la Lina, la Nora i l’Oliver es va escampar ràpidament, i aviat tots els nens de l’escola es van unir per ajudar. Van construir rampes, van ampliar els camins i van crear zones de joc inclusives on tots podien jugar junts.

Gràcies a la iniciativa de la Lina i el seu nou grup d’amics, l’escola va aprendre una valuosa lliçó sobre la inclusió i la importància de tenir en compte a tothom. El jardí encantat es va convertir en un lloc on tots els nens, independentment de les seves diferències, podien explorar, jugar i aprendre junts.

Des d’aquell dia, la Lina no es va sentir mai més fora de lloc. Va ser admirada per la seva valentia i el seu cor gran, i va demostrar a tots que la diversitat i la inclusió fan del món un lloc més ric i meravellós per a tothom.

I així, la Lina i els seus amics van viure moltes més aventures al jardí encantat, recordant sempre que la veritable màgia rau a compartir, acceptar i celebrar les nostres diferències.

